

ПЧЕЛИЦА

ЧМ Часопис ученика ОШ "Светозар Марковић" Лесковац • децембар 2017. • број 4

Садржај

Реч уредника

- 2 Реч уредника
- 3 Школске активности 2016/2017.
- 5 Интервју са...
- 6 Наши успеси у 2016/2017.
- 8 Чаробњаци четкицом и пером
- 11 Ђачки парламент
- 12 У тренду је...
- 14 Ах, та стања...
- 16 Мућни главом

„Не учимо за школу него за живот!“
Сенека

Пчелица
Лист ученика и наставника
ОШ „Светозар Марковић“ у Лесковцу
Година IV број 4, децембар 2017.
Оснивач и издавач:
ОШ „Светозар Марковић“
Улица: Лесковачког одреда бр. 6
16 000 Лесковац
Тел./факс: +381 16 243 244
Имејл: svetozaemarkovic@yahoo.com
Веб-сајт: www.svetozaemarkovic.edu.rs
Главни и одговорни уредник:
Виолета Алексић
Лектура:
Марко Костић
Графичка припрема:
Татјана Јовановић

Реч уредника

Пребројали смо још ...дана у овој школској години.

Испратили матуранте, дочекали прваке. Они кренули у своје нове победе, ми кренули у своје.

И заиста када се осврнемо, година за годином неумитно тече, чини се свака иста, чини се ништа се не мења, а опет све је у покрету и расту.

„Школа поред реке пркоси времену, ту на десној обали саживела се са њом; једном пролази вода, а другом живот у неповрат“.

Од 1904.године када је подигнута као мала и велика школа, као мушка и женска школа, када је још носила име Јована Цвијића, ова школа стоји постојано, сва поносна на своје ђаке.

Вероватно су и тадашњи учитељи имали осећај да се свет око њих мења и креће, једино је школа иста.

А оно потпуно супротно. Школа је покретач свих промена. Они прваци што за трен ока израсту у матуранте. Њихова прва слова што се за трен ока претворе у матурске испите. Њихови неспретни покрети што их за трен ока претварају у праве спортисте. Зар се промене игде брже дешавају него у школи? А ето, илузија стајања и остајања и даље траје.

Наша драга школа, времешна дама, увек носталгично призива своје бивше ђаке. И они долазе, воле је, диве јој се и за њих је увек иста.

Ту у својим ходницима, у својим учионицама заувек је сачувала све лепо, искрено, све непоновљиво што једно срећно детињство носи. За њих је време иза тих врата заувек заустављено. А ми који са њом старимо, остаћемо чувари њених тајни бар неко време.

Наша школа ове године обележава свој 113. рођендан и ми јој од срца честитамо сваки њен успех.

**„Човек мора остати ученик
чак и кад постане учитељ.“**

„Не за школу, већ за живот учимо.“
латинска изрека

„Знање има границе, док их незнање нема.“
Бранислав Нушић

Школске активности 2016/2017.

Са првим данима септембра град оживи, школска година почиње, а некако тих дана почиње и Роштиљијада.

У тој реци људи познатих и непознатих нашли су се и наши ученици. У разговору са бонбонџијом, крзнаром, иконописцем, траваром и другима припремили се за час Народне традиције.

У том духу, тих топлих септембарских дана, када сокаци замиришу на компот и ајвар, баке и маме су у школи са својом децом и учитељима на радионици „Јесењи плодови“ спремале компоте и сокове. Е то је доживљај! Посебно зато што су експонати могли да се дегустирају.

И тако редом, одлазили на представе, у биоскоп, затим учили, учили, онда опет одлазили на излете, посете другим школама, па опет учили, учили...

У децембру је бурно и свечано. Припремамо се за рођендан школе. Изложбе, радионице, приредбе, представе.. све смо стигли да урадимо. У тој недељи мало је дана, колико је активности припремљено.

Математичари су нам приредили радионицу „Апстракција у математици“, наставнице техничког су правиле сувенире од шибица на истоименој радионици. А хемичарка Весна и биологичарка Светлана су нас повеле на путовање од микро до макро света на радионици „Од атома до организма“. Поводом музичко-поетске вечери угостили смо младе песнике из школа „Коста Стаменковић“, „Вук Караџић“,

„Вожд Карађорђе“, „Петар Тасић“ и „Јосиф Костић“. Уз одличан избор музичких тачака које су изводили наши осмаци, чули смо литерарне радове наших гостију, али и наших ученика. Поделили смо награде и прогласили победнике на литерарном конкурс. Упоредо се припремала централна представа „Панорама“ која је изведена пред препуном салом Народног позоришта. На изненађење, али и одушевљење публике имали смо прилику да видимо на сцени и три наставника Сашу, Бојана и Драгана Бубњевића у улози уличних свирача, одлично су глумили, а богами и свирали.

Посебно расположење влада и због наших драгих пријатеља из Македоније. Њихов сценски наступ део је централне представе.

За Нову годину правили смо новогодишња звона од новинског папира на истоименој радионици.

А онда месец за месецом у истом ритму приређивали и учествовали на разним активностима.

Пролеће је време када се припремамо за такмичења. Са сунчаним данима почну и спортске активности. Кошаркашице су нас обрадовале освојивши треће место на Републичком такмичењу.

Учествовали смо на традиционалном РТС кросу, на градском стадиону, али и на Инклузивној олимпијади.

Били смо вредни читаве године и уживали у стварању лепих успомена.

Школске активности 2016/2017.

А сад мало ми....

Вођени новим пословним трендовима у јачању тимског рада и сарадње, у мају смо отишли у Грчку на оснаживање. Било је садржаја за свачији дух, мало море, мало Метеори.

Уморни и задовољни резултатима на матурском испиту, умни рад заменили смо физичким. Они највреднији, сређивали су школу и травњак око ње.

...Али не завршава се школска година у дану када деца добију књижице. Не, крај је само један дан пре новог почетка.

Зато су наставници и сви остали упошљеници школе кренули на семинар, јер „Човек се учи док је жив“

Након завршеног семинара отпутовали на свој заслужени одмор

Уживали смо у нестварним лепотама кањона реке Увац, слушали предавања о белоглавом супу и сивој чапљи (да, драга децо, и нама на екскурзијама неко држи предавања).

А након тога отишли на Златибор .

На Златибору није било предавања, али било је...лепо. Уживали смо у свежем ваздуху, у дивном крајолику, шетали, јели сладолед.

У августу смо званично пожелели дуг и миран пензионерски стаж драгом директору Јовици Марјановићу, а топлу добродошлицу Тамари Јанковић, новој директорки школе.

Овај посебан део посвећујемо бившем директору школе Јовици Марјановићу који је још 2003.године имао јасну визију свега што је у годинама које су уследиле и остварио. Реновирање школске зграде, уређење дворишта, сале и ентеријера школе, афирмација школе кроз све сегменте наставних и ваннаставних активности, сарадња са родитељима, локалном самоуправом, побратимљење са ОШ "Ванчо Николески" из Лескоца крај Охрида... Његова отвореност за све наше идеје и несебична помоћ да се оне остваре, довела је ОШ "Светозар Марковић" до водећег места у граду по броју републичких такмичара, Светосавских повеља и многих других награда.

За 14 година показао је да љубав и преданост овом позиву могу да учине чуда.

И да, након тога, неколико дана касније почела је нова школска 2017/2018. година, а ми смо је спремно дочекали.

Тамара Јанковић је рођена 04.06.1969 у Лесковцу.

Удата је и мајка двоје деце. По занимању је професор разредне наставе. Њен животни позив и највећа љубав је посао учитеља, што не чуди јер су јој ту љубав преносили и дека и други блиски рођаци који су се истим послом бавили. У просвети је пуне 23 године, а у школској 2017/2018. години именована је за директора наше школе.

- ⇒ **Будући да школа „Светозар Марковић“ није школа у којој сте радили, који је ваш први утисак о њој?**
Пре него што сам дошла у ову школу, знала сам да је она на добром гласу. Од првог дана сам се осећала добро јер сам видела да у њој све функционише како треба. Посебно ми се допала сарадња међу упошљеницима школе.
- ⇒ **Да ли је посао директора школе тежи од посла учитеља?**
Посао директора је веома обиман и комплексан. Сама помисао да од вас зависи функционисање једне тако важне установе је велика одговорност. Али ништа мање није одговоран ни посао учитеља када поред вас одраста читава армија малишана и уз вас прави прве школске кораке.
- ⇒ **Шта је за Вас највећи изазов у овом послу?**
Највећи изазов ми је сам рад и реализација пројеката везаних за школу.
- ⇒ **Иако школа нема салу, наши ученици најчешће освајају медаље и прва места. Да ли имате у плану преговоре о реновирању сале „Партизан“?**
Трудим се да од првог дана покренем причу о сали „Партизан“. Почели смо са прикупљањем потребне документације и већ је поднет захтев за израду пројектне документације. Много ми је жао што једна овако добра и централна школа нема салу за физичке активности већ годинама. То су први кораци и надам се да ћемо успети у нашим плановима.
- ⇒ **Сигурни смо да посао који обављате радите најбоље, да имате одговоре на сва наша питања о школи, али оно што нашу читалачку публику занима још више је ко је Тамара Јанковић.**
То је тешко питање, рекла бих мајка двоје дивне деце пре свега, а све остало се трудим да будем у највећој мери, добар пријатељ, добар колега, добар човек.
- ⇒ **Хоћете ли да нам откријете која је Ваша омиљена музика? Шта слушате онако за своју душу?**
Ја сам љубитељ класичне музике и блуза. Мој омиљени композитор је италијански виолинист Антонио Вивалди.
- ⇒ **Уз који филм можете увек да се расплачете?**
Искрено, помало сам тешка на сузу, али морам признати да ме увек гане филм „Живот је леп“ Роберта Бенињија.
- ⇒ **Постоји ли место које бисте баш, баш волели да посетите, а досад нисте имали прилику?**
Постоји наравно, то су Малдиви. Малдиви су по многима најлепше место на свету и признајем, кадгод угледам слику неке прелепе плаже, и оне нестварно плаве боје океана, пожелим да сам тамо.
- ⇒ **У току школске године вероватно не стижете да читате колико желите, али када дође распуст можете да надокнадите. Која књига Вам је омиљена и ког писца најрадије читате?**
Омиљена књига ми је „Сто година самоће“ од Маркеса, а у последње време читам све што пише Мирјана Боба Мојсиловић.
- ⇒ **Да можете да бирате свој позив опет, да ли бисте променили професију?**
Не, никада не бих променила професију! Мој живот су деца, мала и неисварена бића и ту се осећам најбоље.
- ⇒ **11. Која је ваша порука деци**
Трудите се да у свему што радите дате свој максимум. Будите добри лекари, професори, адвокати, грнчари или механичари, шта год да одлучите да будете, будите најбољи у томе. Верујте у себе и радите на себи. Пре свега, будите добри људи!

Наши успеси 2016/2017.

Пронашли смо рецепт за успех. Да волимо оно што радимо и радимо оно што волимо. Свако се по својим афинитетима ове године такмичио из омиљене материје. Од укупно 140 ученика који су се такмичили на општинском и регионалном нивоу, њих 19-торо је кренуло на републичка такмичења.

У трци за ђака генерације била је као и увек тесна победа.

Лако је одабрати кандидате, али је теже међу најбољима одабрати најбољег.

Ове године већину гласова однела је **Петра Цакић**, несумњиви победник, али верујте, ништа мање вредни нису били ни остали матуранти.

Представљамо вам ђака генерације и оне који су кандидовани за ту трку.

Поред ђака генерације одабрали смо и спортисту генерације.

То је Емилија Миловић, кошаркашица.

Зовем се **Зорана Стојковић**, рођена сам 23.02.2003.године. Сада сам у Гимназији, природно-математички смер, али сам из основне школе понела јако лепе успомене. Учење ми није представљало велико мучење, ипак има предмета у којима су уживала мало више него у осталим. Припремала сам се и такмичила из српског и математике. Од петог до осмог разреда неколико пута сам била прва на општинском, затим друго или треће место на окружном из оба предмета, а у осмом разреду се опробала и на такмичењу из књижевности где сам освојила прво место на општинском и треће на окружном нивоу. Моја порука другарима из основне школе је да не одустају, да улажу у себе, јер је знање заиста једино што нам нико не може одузети, а ми вредимо онолико колико знамо.

Зовем се **Анастасија Тодоровић**, рођена сам 11.11.2003. године. С поносом могу да кажем да сам била ђак школе „Светозар Марковић“. Волела сам многе предмете, али моја највећа љубав била је хемија. Добила сам награду за изузетне резултате из хемије, такмичила сам се, освајала прва места, дружила се и кроз рад и пријатељство делила све са наставницима који су увек били ту за нас. Желим да кажем будућим генерацијама да колико је битно да нахранимо себе знањем, толико је важно дружити се, а ми смо то имали у нашој школи. Волела бих да сви једног дана постанемо успешни, добри и задовољни људи, томе су нас наставници и учили.

Ја сам **Емилија Миловић**. Рођена сам 2002.године, 7.маја као четврто дете у породици. Имам три брата и једну сестру. Врло рано сам развила интересовање за спорт, а рано и почела да тренирам кошарку. Трудила сам се јако, а труд се исплатио. Дошла сам до позиције плејмејкера. Понекад је било заиста тешко усагласити све школске обавезе и тренинге, али љубав према ономе што радите вам увек даје додатну снагу. На школским такмичењима сам са другарицама из школе освајала медаље за своју школу и посебно сам поносна на те успехе. Желим да поручим вршњацима да верују у себе јер је то једини пут до успеха.

Зовем се **Петра Цакић**, рођена сам 12.7.2002. године у Лесковцу. Школа је дуго била моја највећа љубав. Временом школа почне да бива више дружење него учење. Имала сам добре наставнике па је учење било задовољство, али сам имала и одељење са двадесет и нешто најбољих пријатеља па је дружење било право уживање. Добре оцене у школи намећу много рада и обавеза, ипак уз добру организацију све се постиже. Такмичила сам се од петог до осмог разреда из математике, историје и из српског језика. Била сам два пута друга на општинском и трећа на окружном из математике, трећа на општинском из историје, а у осмом добила и трећу награду на општинском такмичењу из књижевности. Активно учествовала у раду Ученичког парламента и ваннаставним активностима. Из основне школе изашла сам са титулом ђака генерације, али смо најлепше успомене ипак стварали на великим одморима и екскурзијама. Својим вршњацима поручујем да прате своје снове и да постављају себи високе циљеве, јер је успех тада изазов који нас покреће.

Моје име је **Антонина Михајловић**, рођена сам 17.05.2002. Мислим да је време проведено у основној школи најлепши период мог одрастања, када сам стекла прве пријатеље, петице и прве успехе у животу. Моја највећа љубав биле су биологија и хемија па сам вођена том љубављу учествовала на такмичењима свих нивоа. Помоћ и подршка мојих наставница и велики труд довеле су ме до многих награда. Као значајније издвојила бих два освојена друга места на општинском и треће на окружном такмичењу из биологије, као и треће место на општинском из хемије. Сматрам да човек у животу треба да следи своје жеље и снове, да стреми ка њиховом остварењу јер ће само тако бити бити срећан и испуњен.

Чаробњаци четкицом и пером

Драга личност мог детињства

Драга личност мог детињства је моја мама. Моја мама има смеђе очи попут кестена и оне су пуне љубави. Коса моје маме је попут песка. Она је добра, племенита, брижна, осећајна и блага. Ми се дружимо сваки дан, идемо у парк и лепо се играмо. Мама нас целе недеље води, мог брата и мене, на часове пливања. Сви заједно идемо у куповину и мама се труди да нам испуни све жеље. Моја мама је мени најбољи пријатељ и ја је много волим.

Ђорђе Митић

Ливада

На ливади зеленој
Пуној меке траве
Лелујају цветне главе, жуте,
беле, плаве.

Онде дивља нана
Тамо камилица
И свуда се шири
Мајчина душица.

Међу њима сто лептира
Много малих скакваца
Има ту и сто бубица
И понека лепа птица.

На ливади рој пчелица
На стотину зујалица
И ако ме вид не вара
Цела чета бубамара.

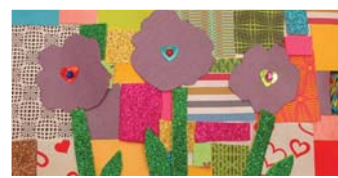
Ту ливаду гледао сам
Прострла се баш широко
И то беше као сан
Или рај за моје око.

Андрија Благојевић, 8₄

Моја домовина

Домовина су широка
поља
Домовина су високе горе
Домовина су реке и језера
Пољупци и потоци
Домовина су сви моји
рођаци.
Домовина је школа
И у школи ђаци
Домовина су јутарњи
зраци
Домовина је небо
И сунце што трепти
Домовина је птица што
лети
Домовина је мајка моја.

Милица Стојановић, 5₁

Јесен у воћњаку

Јесен тмурна полако стиже
Жуто лишће на гране ниже.

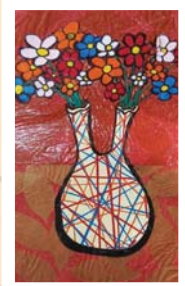
Несташан ветар носи суви лист
Па изгледа као да игра твист.

У веселом воћњаку њише се
јабука
Црвена и слатка.

Кад замирише крушка зрела,
Радо би је деца јела.

Док сузно небо у воћњак гледа
Ја му говорим да се не преда.

Вељко Станковић, 3₁

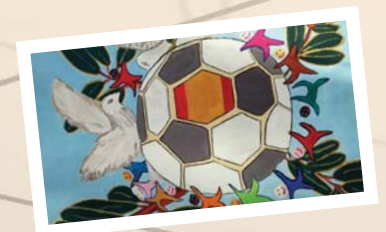

Чудесни свет детињства

Старији увек кажу да је најлепше бити дете и да је најлепше доба ђачко доба. Свако дете је различито и посебно. Свако од њих има свој чаробни свет. Само у детињству се ти светови мењају и увек су занимљиви. Прво чега се сећам из свог најранијег детињства су бајке које ми је мама причала. Уводила ме је у чудесни свет бајки и маште. Онда су почели да ме интересују диносауруси. То своје интересовање поделио сам са братом Макијем и другом Васом. Често смо се играли играчкама, замишљали наше авантуре и много других ствари. Онда је почео да ме занима свемир, па океан, па писање, па програмирање... Од када знам за себе, знам и за великог жутог пса Бена. Бен је веома велики део мог детињства и не могу да га замислим без њега. Он је мој љубимац и пријатељ. Имао сам неколико мачака, један од њих је био Мили. Био је веома леп и умиљат. Волео сам га и он је волео мене. Нажалост, никада га више нећу видети, јадничак није знао колико је улица опасна. Детињство је пуно лепих догађаја, али нису сви лепо. Сваки дан у детињству је авантура и једва чекам да видим шта је следеће.

8

Виктор Стевановић, 5₁

Шта је најслађе

Чоколада је нешто велико,
слатко и укусно,
па ипак, као од шале,
поједе је свако дете малено

Јер дете је малено најслађе.
Слађе од меда,
од шећера, од сладоледа

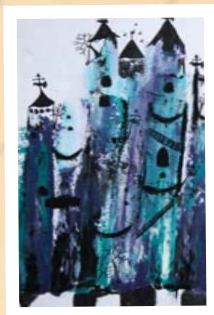
У њему има много љубави,
пажње и разумевања.

У њему су све виле и вилењаци
из најлепших светских бајки.

У њему се налазе татини загрљаји,
бакине приче, декине игре.

Али најслађе је детету маленом
кад га увече, пред спавање
мамине усне нежно пољубе.

Јана Гавриловић 5₂

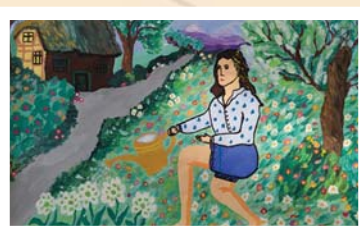

Навијачка химна школе

Але але,але але, Светозаре, Светозареее !!!
Када чујемо твоје име (увек знамо)
Да идемо до победе,
Ти можеш увек јаче,
Нема губитка јер,бодримо те,
Але але,але але,Светозаре,Светозаре !!!

Када губимо, ми не грешимо,
Јер разбићемо све да дођемо
До наше победе,
Але але, але але, але але,
Светозаре, Светозаре!!!

Димитрије Живковић 6₅

Буди звезда која воли

Буди звезда која воли
Попни се на тамно небо
Своју ми љубав дај
И најјаче заблистај

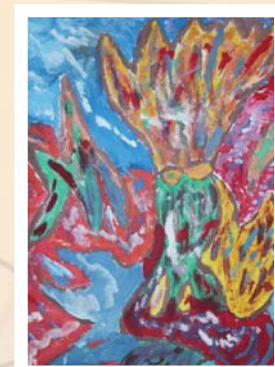
Осветли реке и планине
И оне мале птице и бубице
И оног дечака који Месец гледа
И оно цвеће са ливада

Покажи пут изгубљеној деци
Покажи сјај мајчине сузе
Оштрину исказане речи
И тежину ћутње

Осветли све путеве мрачне
Девојци која о љубави машта
Људима које смо оставили
И онима које смо заборавили

Баци сјај на клупу у парку
На којој више никога нема
На усамљеног старца
Који некога узалуд чека и дрема
Буди звезда која воли
И светлост своју свима даје
У мраку се не може волети
Нека светлост вечно траје!

Ива Петковић 7₂
III награда на Марковданским
сусретима деце и песника,
Панонија-Бачка Топола, 2017.

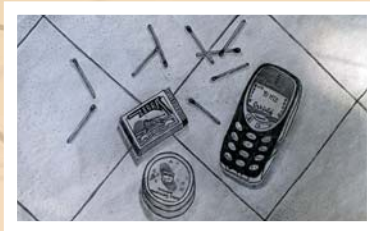
Химна школе

Победници свих игара
Мајстори свих спортова
Освајачи награда
Какве је школа заслужила.
Нека чује цео град
Да се код нас цени рад !!!

Чују се аплаузи,
Наравно по заслуги.
Успеси су загарантовани
И сви снови остварени.
Свако од нас има свој став
И бори се као лав.

Свакоме од нас
Припашће та част
Да представља школу Светозар
Јер има посебан дар.
Сада цео Лесковац зна
Да је Светозар школа најбоља !!!

Даница Стевановић 7₃

Књига – и отвоти се свет

Кад човек чита књигу
Дође на тај свет
Ни о чему не води бригу
Авионом објави лет.

Над земљом том
Читаву причу гледа
Што га подсећа на дом
Срце му јаче од леда.

Кад слети из авиона
На земљу стаде
Беше то прича бајна
То тужније је од баладе:
На земљи имао је шта да види
Све књиге у ватри горе
То се њему уопште не свиди
Читав свет као да пада у море.

Зоран Ђорђевић 7₃
III место на конкурс поводом
Дана школе 2016

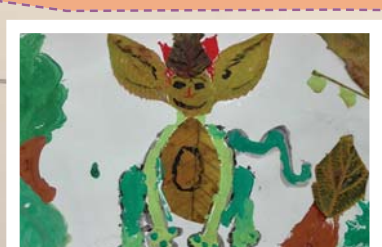
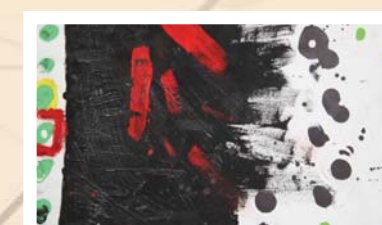
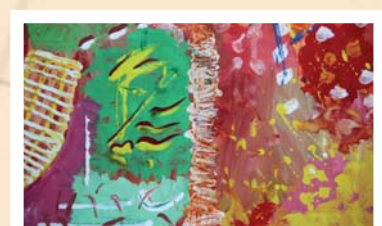
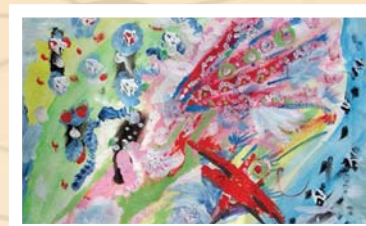
Детињство у школи чуда

Детињство је у школама најлепше јер у школи се дешавају велика чуда. Већа чак и од оних у стварном свету.

У Основној школи „Светозар Марковић“, та чуда се сваког дана дешавају. У стварном свету, када се неко повреди на улици, обично сам мора да устане, а у овој школи, када се неко повреди, сви притекну у помоћ и због бриге и љубави, онај ко је повређен, заборави на то а рана брзо нестане. Када је неко нервозан, учитељица га заједно са ученицима бодри. На великом одмору обично има неке девојчице или дечака који шета сам, али када другари то примете, одмах га узму за руку и поведу га да се шета са њима. Ако неко случајно заборави ужину и нема новца да је купи, другари као авион пун путника дођу и помогну му. У одељењима се често дешава да се неко посвађа, али остали другари дођу брзином ветра и својом љубављу их помире. Када неки друг или другарица добију слабу оцену на контролном, помоћу пријатељства и бодрења својих пријатеља он вежба и на следећем контролном, захваљујући њима, добије чисту петицу. Када неко заборави свеску у школи па сутрадан дође без домаћег задатка, тај се уплаши. Другари му тада притекну у помоћ и помогну му да уради домаћи својим чаробним додиром љубави.

Срећна сам што су мама и тата мене уписали у ову школу, јер да нису, не знам да ли бих знала за чуда која се дешавају у овој магичној школи!

2. награда за Дан школе 2016
Сташа Здравковић, 3₁

Ђачки парламент

Школску годину парламентарци почињу традиционално вршњачком едукацијом. И ове године су најстарији ученици у школи, наши осмаци, припремили Квиз знања и опште културе за петак као топлу добродошлицу.

Одигран је хуманитарни турнир у баскету „3 на 3“, а прикупљени новац са турнира предат је Дечјем боравку „Дуга“.

Одржан је и Квиз знања са ученицима ОШ „Васа Пелагић“ и „Вук Караџић“. Парламентарци из три школе показали су стечена знања, а за водитеља квиза позвали смо педагога у пензији Светислава Здравковића који је дуги низ година био неприкосновени лидер у овој активности. Деца су одушевљено поделила поподне са нашим „чика Светом“.

У мају се на трибини парламента са ученицима седмог разреда разговарало о понашању, култури одевања о правима, али и обавезама ученика. Присуствовао је велики број ученика, али не само присуствовали, већ и учествовали у отвореној дискусији дајући низ корисних предлога. Подрчку овој трибини дали су наставници и тадашњи директор школе Јовица Марјановић.

Да су деца људи великог срца много пута је доказано, зато хуманитарни рад парламентарца никад није само обавеза, већ задовољство. Тако је турниром у малом фудбалу прикупљен новац као помоћ другарици из школе која је доживела породичну трагедију.

И то није све, обележили смо Дан планете, Дан заљубљених, Дан књиге...правили хуманитарне журке, традиционални маскенбал, али и велику завршну журку којом смо испратили матуранте у средњу школу и пожелели им успех у следећој етапи школовања.

Пошто сте навикли да вам откривамо ко ће од ученика, а ко од наставника бити награђен ове године, нећемо вас ни овог пута оставити знатижељне.

Ученици:

Петра Цакић 8₂
Милан Ђорђевић 8₄
Марија Младеновић 6₁
Нина Стојановић 7₂
Александар Ђорђевић 8₂
Емилија Јовановић 7₁
Марта Станковић 8₂
Емилија Миловић 8₂
Марија Младеновић 8₂
Марта Илић 7₁
Матеја Филиповић 7₃
Љубица Цакић 7₃
Милица Лазаревић 7₁
Петра Илић 5₁
Ивона Перић 5₁
Ива Обрадовић 8₂
Ивона Тасић 5₂
Огњен Обрадовић 4₂
Симеон Тасић 4₂
Вељко Јојић 8₂
Павле Јојић 3₂
Вељко Тодоровић 4₃
Јанко Васић 4₃
Вељко Станковић 3₁
Јанко Стојановић 8₂

Наставници:

Валентина Тренчић
Снежана Милошевић
Зорка Миленковић
Татјана Костић
Жаклина Стојиљковић
Ана Гавриловић
Марина Младеновић

... у тренду је

...говорити стране језике

My summer with Harry Potter

All of us look forward to summer, right? No rain, no snow, sunny days, vacations and most importantly – summer break, which means no school or homework. But when it finally begins you just don't know how to fill your day in. I know that I don't. So this summer I decided not to let my summer go to waste and do something I always wanted, but never had time to do – read series of Harry Potter books.

When I started reading the first book, I didn't like it that much, but as I kept reading it I started to like it more and more. I quickly fell in love with the wizarding world and its characters. I would spend whole day reading about their adventures, wondering what would it feel like to fight Voldemort and Death Eaters, go to Hogwarts and play Quidditch. And just like that, in less than 2 months I read all eight of Harry Potter books.

Going back to school after that summer was very boring and usual. It needed just a pinch of magic and couple of magic brooms to make it a little bit more interesting.

Даша Албијанић 8,

Lied eines jungen Wachpostens (Lili Marleen)

1. Vor der Kaserne
Vor dem grossen Tor
Stand eine Laterne
Und steht sie noch davor
So woll'n wir uns da wieder seh'n
Bei der Laterne wollen wir steh'n
Wie einst Lili Marleen.

2. Unsere beide Schatten
Sah'n wie einer aus
Dass wir so lieb uns hatten
Das sah man gleich daraus
Und alle Leute soll'n es seh'n
Wenn wir bei der Laterne steh'n
Wie einst Lili Marleen.

3. Schon rief der Posten,
Sie blasen Zapfenstreich
Das kann drei Tage kosten
Kam'rad, ich komm sogleich
Da sagten wir auf Wiedersehen
Wie gerne wollt ich mit dir geh'n
Mit dir Lili Marleen.

4. Deine Schritte kennt sie,
Deinen zieren Gang
Alle Abend brennt sie,
Doch mich vergass sie lang
Und sollte mir ein Leids gescheh'n
Wer wird bei der Laterne stehen
Mit dir Lili Marleen?

5. Aus dem stillen Raume,
Aus der Erde Grund
Hebt mich wie im Traume
Dein verliebter Mund
Wenn sich die späten Nebel drehn
Werd' ich bei der Laterne steh'n
Wie einst Lili Marleen.

„Lili Marlen“ je čuvena nemačka ljubavna pesma koja je stekla veliku popularnost na obema stranama u Drugom svetskom ratu.

Tekst pesme napisao je nemački učitelj iz Hamburga Hans Lajp kao mobilisani vojnik za vreme Prvog svetskog rata. Pesma govori o ljubavi i čežnji vojnika prema svojoj devojci sa kojom se sastajao pod fenjerom pred ulazom kasarne, pre nego što je poslat daleko od rodnog mesta. Nakon okupacije Beograda 1941, Radio Beograd, čiji se signal mogao hvatati širom Evrope, postao je radio-stanica nemačkih okupacionih snaga. Oficir koji je upravljao stanicom je iz Beča poneo nekoliko ploča sa muzikom radi emitovanja, i među njima je bila tada malo poznata pesma „Lili Marlen“. Zbog nedostatka drugih ploča, Radio Beograd je često emitovao ovu pesmu. Pesma je za kratko vreme postala vrlo popularna, uprkos protivljenju nacističkih organa vlasti, prvenstveno Jozefa Gebelsa, nemačkog ministra za propagandu, koji je i naredio prestanak njenog emitovanja. Nakon toga, u Radio Beograd su počela da pristizu mnogobrojna pisma nemačkih vojnika sa svih strana Evrope, u kojima su molili da se pesma vrati u program. Radio Beograd je vratio pesmu u svoju programsku šemu, i od tada ju je emitovao svake večeri u 21:55. Vojnici stacionirani po Mediteranu, uključujući i nemačke odrede u Africi i britanske pripadnike Osme armije, redovno su podešavali svoje radio-prijemnike kako bi je čuli. Čak je i Romel, komandant nemačkih snaga u Africi, bio ljubitelj ove pesme i zajedno sa vojnicima ju je slušao svako veče.

Novak Djokovic

Novak Djokovic (Belgrado, 22 maggio 1987) è un giocatore di tennis Serbo. In primo luogo la lista ATP era di 223 settimane. Molti critici del tennis, ex giocatori e compagni di squadra considerano Djokovic uno dei migliori giocatori di tennis della storia.

Un gioco professionale dal 2003.

Nella sua carriera ha vinto dodici titoli del Grand Slam tornei.

È uno dei cinque rivali di Open Tennis che hanno vinto una grande carriera di slam. Vincendo Roland Garosa 2016 è diventato il primo giocatore, dopo Rod Laver nel 1969, e quattro vincere un torneo slam in sequenza e l'unico che raggiunta a tre substrato differente. Ha il record di vincere sei trofei all'Australian Open e l'unico a trionfare per tre volte di seguito nell'era Open.

Il vincitore ha cinque titoli alla Masters Cup. Đoković il record del numero di ATP Masters 1000 di evento (30) e in una sola stagione (6), l'unico tennista che ha segnato almeno un titolo in otto del torneo nove da ATP Masters 1000. Ha vinto una medaglia di bronzo alle Olimpiadi di Pechino 2008. Insieme ai compagni di squadra della nazionale serba è arrivato il titolo di Coppa Davis 2010.

Đoković ha la migliore percentuale di vincita su una base solida (83.82%) in una storia del tennis, così come

la percentuale delle migliori partite ottenute su una superficie dura in un grande slam Circuit (87,70%).

Con Raphael Nadal ha raggiunto una delle più grandi rivalità nella storia del tennis. Hanno giocato un numero record di rivali comuni nell'era Open e la più lunga finale del Grande Slam a Melbourne nel 2012. E 'stato anche notato Djokovic rivalità con Roger Federer, contro il quale ha giocato in un record di quindici reciproca sfida nei tornei del Grande Slam e un record di dieci semifinali.

Oltre alla dichiarazione del miglior atleta del tennista serbo e del mondo, Djokovic è stato insignito dell'Ordine della Stella della Karadjordje, l'Ordine di San Sava chiesa ortodossa serba e l'Ordine della Repubblica Serba.

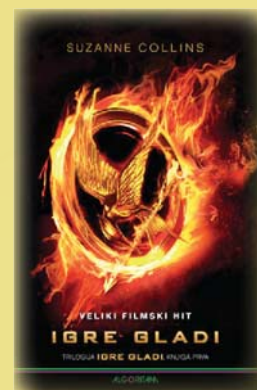
Дарко Рајковић 7₃
Матеја Јовић 7₃

...читати

Ово је једна од књига из трилогије Сузан Колинс. Држава Панем има 12 дистрикта и диван главни град Капитол. Сваке године из сваког дистрикта шаљу по дечака и девојчицу у борбу звану Игре Глади. На дан бирања учесника, Кетнис је угледала своју уплашену сестру. Бринула се за то да је неће изабрати за учесника, али нажалост јесу. Истог тренутка када се чуло име њене сестре, Кетнис се добровољно јавила за учесника у Играма. Шта ће се даље десити с Кетнис, можете сазнати сами. Топло препоручујем ову књигу јер је једна од најбољих које сам до сада прочитала.

Јулија Ракић 6₃

...ићи у биоскоп

Филм „Нерве“ је америчка техно-трилер авантура коју вам другарица и ја топло препоручујемо.

Нерве је онлајн игрица која ти даје опасне изазове које мораш испунити. У тренутку када се пријавиш, игрица узима све податке о теби икада написане на интернету. Играчи играју за новац, а посматрачи плаћају играче. Ако играч не испуни изазов, одузимају му сав новац који имају у банци, а ако пријави игрицу полицији, постаће њихов затвореник. Вее је одлучила да се пријави за ту игру јер ју је сматрала забавном. Добијала је свакакве опасне изазове, а како их је испунила можете видети у филму.

Мина Цветановић 6₃
Јулија Ракић 6₃

Психолошко- педагошка служба

Психолошко-педагошка служба чини основу сваке школе и представља важну спону између наставника, учитеља и родитеља, као и управе школе. Њихов посао је сложен пошто је опсег њиховог рада обиман и подразумева укључивање и праћење готово свих активности у школи. У нашој школи ту службу чине социолог **Јасмина Павловић Ђорђевић** и педагог школе **Данијела Стоилковић**. Оне су прве особе које наши ђаци упознају када се упишу у први разред и ту су да им заједно са учитељима и наставницима помажу током школовања. То је она канцеларија у коју први пут уђете због тестирања за први разред, а касније се у њој решавају ваши несташлуци. Међутим, много више од тога представља рад ове службе. Питали смо их ко све и коју врсту помоћи може да затражи од њих.

Нашу помоћ најчешће траже ученици, родитељи и наставници, али и други који су вољни да сарађују са нама кроз активности намењене деци.

То су углавном институције културе: Културни центар, Народно позориште, Народна библиотека и многе друге.

Ми смо ту када треба помирити друга и другарицу, решити љубавне проблеме, разговарати са родитељима...

Негујемо тимски рад са нашим ученицима и наставницима, па тако помажемо у припреми приредби, такмичења, радионица, тестирања.

Не кријемо задовољство што смо важан део, важна спона у једном систему чији је задатак да створи успешне пословне људе, добр пријатеље и комшије, градитеље боље и лепше будућности.

“Детету се дузује највеће поштовање”

латинска пословица

Инстаграм

Да слика говори „више од хиљаду речи“ уверили смо се много пута кроз историју, али је последњих година то, чини се, постала универзална истина. Овде бисмо волели да вам укажемо на неке опасности које вребају из ове наше наизглед безбедне навике.

Са појавом Фејсбука и Инстаграма свакодневно сервирамо своје селфије широком аудиторијуму. И поред много упозорења ИТ стручњака о опасностима оваквог понашања овај феномен не јењава. Инстаграм је све популарнији међу младима, али што је опасније и међу децом. Ево неколико савета којих се треба придржавати.

Останите безбедни на инстаграму

Већина корисника на одличан начин користи занимљиве опције ове мреже, попут филтера, примењујући их на фотографијама природе, панорама, историјских споменика. Међутим, филтери се користе и за улепшавање, па на Инстаграму сви могу бити савршени. Захваљујући томе добијемо на стотине лајкова познатих и непознатих особа. Неке се непознате особе међутим, баве нама на потпуно другачији начин. Осим тога постоји опасност од уцењивања и вршњачког насиља.

Будите присутни у јавности, али сачувајте свој идентитет

Инстаграм дозвољава опцију да ваш профил буде јаван или приватни. Уколико одаберете да ваш налог буде приватан, нико неће моћи да види ваше слике док му лично не дозволите и прихватите га за „followera“. Ово међутим, није опција коју млади бирају. Зарад популарности сви теже да имају више пратилаца. Ипак, безбедност је немерљива у односу на нереалну подршку људи које не познајете.

Поштујте бригу својих родитеља

С обзиром на повезаност са Фејсбуком последњих година Инстаграм постаје све популарнији међу старијима. Не љутите се на своје родитеље уколико прате оно што постављате и начин на који се представљате. Њихова контрола и ваша свест да су ту можда ће вас спречити да направите неки непромишљен потез.

Пре него што било шта постујете, запитајте се који ефекат желите да постигнете и ко ће свевидети тај садржај.

(Делови текста преузети са сајта Фондације Тијане Јурић)

NEKAD

ПРИЧА У СЛИКАМА НЕКАД И САД

SAD

NEKAD

Некада су играчке биле стварне, реалне, а данас су виртуелне, као што би и казна некада била сасвим обична и реална, а сада је то само враћање из виртуелног у реални свет (што и није нека казна).

SAD

Kažnjen si!
Isključujem ti internet.

NEKAD

Кажњени бисте били уласком у кућу и ускраћивањем физичких активности, а данас је то управо избацавање из куће и из виртуелног у реални, физички свет и активност у њему.

SAD

NEKAD

Када бисте и проводили време код куће, гледали бисте цртане филмове са јунацима који заиста постоје, а данас су то нека чудовишна, наказна створења – ни имена ни врсте им не знамо.

SAD

NEKAD

Љубав према животињама и време проведено са њима одисали би обостраном искреношћу и задовољством, а данас су животиње модни детаљ и однос одише обостраним незадовољством.

SAD

NEKAD

Kako si provela dan?

Dobila sam 5 iz matematike!

Модни детаљи и живот тинејџера важнији су од школе, а њихови видео и фото материјали на мрежи, важнији су од знања и успеха у школи.

SAD

Kako si provela dan?

Pogledaj moj video na YouTube-u i saznaćeš!

NEKAD

Doktor,
astronaut,
policajac.

Самим тим и интересовања за будућа занимања нису више озбиљна.

SAD

Blogger,
frelenser,
prodavac
bitkoina.

Мућни Главом

1. Реши осмосмерку

Г	Л	А	Ц	И	Ј	А	Ц	И	Ј	А
О	О	А	Е	А	В	А	Н	С	П	К
Л	Т	Л	Л	Л	В	Р	А	О	Д	И
Г	Л	А	Ц	И	Ј	А	Ц	И	Ј	А
Н	В	В	К	Т	Р	Н	К	С	О	К
У	А	У	А	И	И	Ф	И	С	А	Е
М	П	В	С	Б	Т	Т	Е	Р	Е	Л
И	Д	Е	О	Л	О	Г	И	Ј	А	Л

РЕЧИ:

АВАНС, АПОЕНИ, БИТОЛА, ГЛАЦИЈАЦИЈА, ЕЛАН, ИМУНОЛОГ, ИРАК, ЛАВАБО, ЛЕКСИКА, ЛЕСКОВАЦ, ОВАН, ОРФЕЈ, ОТАЦ, ОТИСЦИ, ПУКОВАЦ, СТО, ТАЛОГ, УВАЛА

2. Реши мозаичку укрштеницу

ПОЈМОВИ:

2 СЛОВА: ЕХ, ЕП, РА, ОС, АЈ, ЕТ, АТ, ИЕ, СЛ
3 СЛОВА: РАЈ, ХЕЈ, АЛО, АЛО, КЕР, РИС
4 СЛОВА: ПЕРО, ЈАВА, ЛИРА, ИСТИ, ЈЕЛА
5 СЛОВА: ЕКСЕР, ЛОВАЦ, ТОРТА, ПЕРЈЕ
7 СЛОВА: ОСТРИГА

3. Напишите 0 помоћу 3 четворке.

5. Пронађи најдужу реч:

а) АНИЦИААЛЗБЗО б) НВКУАТАМИЛУО

Лансуси

НАСТАВНИЦИ

„Треbate да цените ове трачке мудрости, које вам ја на гратис дајем.“

„Не волим да читам, али обожавам књиге“

„Ја да сам на власт, све би другачије било, јер овако у просвети неће да може још пуно“

„Овде се тачно види ко је гангстер, само гангстери носе фармерице“

„Пресек је кад се нешто дели на пола“

„Све си баш лепо знала, ево ти 3“

„Како се Марија никад не потуче у мушком вецеу“

„Ја сам један емоционалан човек, имам емоцију“

Ученица: „Молим?“

Наставник: „Ова ме три месеца само нешто моли!“

...и онда на тачку м бацимо спод од светлост.“

4. Два брата, Урош и Марко, рођени су истог дана, у истом месту, исте године и од истих родитеља, али нису близанци. Како је то могуће?

УЧЕНИЦИ

- тешко мени са собом
- плућа су два крила
- токсичне мокраће
- рекли су ми да сам најгора на свету у овом одељењу
- Јохан Себастијан Моцарт
- у Биљаницу има добра баница
- греч, зубобатац..
- највиши врх Европе је Мајнус
- сеоски грађани
- људи се селе да би нашли девојку